Administrațiunea și Tipografia:
piața mare Nr 22.
...nefrancate nu se pri... Manuscripte nu se retrimitŭ!
...de anunciurĭ:
piața mare Nr. 22.
...se mai primescŭ în Viena: ...Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois ...Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mesei, Eckstein Bernat; ...G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
...inserțiunilorŭ: o seriă ...pe o colónă 6 cr. ...cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
...pe pagina III-a o ...10 cr. v. a. sĕu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. sĕu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 221. Brașovŭ, Vinerĭ 7 (19) Octomvrie 1888.

Nou abonamentŭ la „GAZETA TRANSILVANIEI."

Cu 1 Octomvrie 1888 st. v. s'a deschisŭ nou abonamentŭ la care invitămŭ pe toți amicii și sprijinitorii féiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei lunĭ 3 fl.
pe șése lunĭ 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România și străinătate:
pe trei lunĭ 10 francĭ,
pe șése lunĭ 20 francĭ,
pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale.**

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei".

Congresulŭ și chiămarea lui.

III.

Brașovŭ, 6 Octomvrie v.

Vrêndŭ sĕ esamineze „eventualele scăderĭ", ce s'au ivitŭ dela inaugurarea constituționalismului bisericescŭ, congresulŭ negreșitŭ că va trebui sĕ încépă dela capŭ adecă dela suprema autoritate esecutivă bisericéscă și sĕ se scobóre treptatŭ până la fețele și corporațiunile cele mai inferióre ale bisericei; va trebui apoi sĕ aprețieze activitatea desvoltată de acestĭ factorĭ, în întru și în afară, pentru „perfecționarea organismului bisericescŭ" și pentru „conservarea, întărirea și prosperarea bisericei și a scólelorŭ".

Natura constituționalismului aduce cu sine ca, sarcina și responsabilitatea pentru mersulŭ regulatŭ alŭ tuturorŭ afacerilorŭ bisericescĭ, școlare și fundaționale sĕ se împartă între toțĭ factorii activĭ ai vieței bisericescĭ. De aicĭ însĕ nicĭ decum nu urmézĕ, că responsabilitatea celorŭ ce stau în fruntea treburilorŭ este mai mică. Precum nu e admisŭ a se ḑice de pildă de către membrii consistorialĭ, că nu potŭ înainta în lucrările lorŭ pentru că îi împedecă sĕu îi ține în locŭ cutare ingerință orĭ negligență din partea președintelui, tocmai așa nu póte ḑice nicĭ acesta, că de órece nu elŭ singurŭ pórtă sarcina, nu este numai elŭ singurŭ responsabilŭ, și ca *primus inter pares* în colegiu președintele nu se póte subtrage sub nicĭ unŭ cuvêntŭ dela ducerea în îndeplinire a decisiunilorŭ acestui colegiu, décă aceste decisiunĭ au fostŭ luate între marginile prescrierilorŭ canonice, statutare și regulamentare.

Chiemarea congresului este așadérĕ a cerceta cu tótă scrupulusitatea și rigorositatea isvórele și causele scăderilorŭ în biserică și a trage la dare de sémă, fără de nicĭ o deosebire, atâtŭ persónele singuratice, câtŭ și corporațiunile pentru aceste scăderĭ și rele.

In ce privesce causele scăderilorŭ ce se arată în sînulŭ bisericei, congresulŭ înainte de tóte va trebui sĕ aibă în vedere situațiunea generală, ocupându-se mai întâiu de cestiunea importantă a autonomiei și vaḑei bisericei.

Scăderile ce se resemtŭ de întregŭ poporulŭ, care se convinge totŭ mai multŭ pe ḑi ce merge, că autonomia bisericei este subminată și amenințată și că vaḑa ei se micșoréză vĕḑêndŭ cu ochii, suntŭ așa de marĭ, încâtŭ în realitate aparŭ mai multŭ ca nisce rele, ce s'au încuibatŭ adêncŭ în organismulŭ bisericei, din care trebuiescŭ delăturate cu orice prețŭ și câtŭ mai curêndŭ prin mĕsurĭ energice.

Intr'adevĕrŭ, astăḑĭ n'auḑimŭ orĭ încătrău ne întórcemŭ decâtŭ numai plângerĭ în contra procederei și atitudinei autorităților bisericescĭ.

Care este causa acestorŭ plângerĭ? Au ele vr'o basă reală sĕu ba?

Se pretinde, că autoritățile bisericescĭ nu'șĭ susținŭ vaḑa nicĭ în afară în raporturile lorŭ cu organele statului, nicĭ înlăuntru față cu corporațiunile bisericescĭ. Mai departe se susține, că autoritățile superióre esecutive nu'șĭ apĕră cercului de competență, nu esecută hotărîrile sinódelorŭ și ale congreselorŭ.

Se plângŭ ómenii din tóte părțile, că preoțimea începe a se înstrăina de către fiĭ sĕĭ sufletescĭ și de către interesele bisericei, și că vênéză mai multŭ numai după interese personale și materiale, din care causă în multe locurĭ se pune directŭ în soldulŭ și sub protecțiunea străinilorŭ și se adapă de spiritulŭ nesubordinațiunei, ce li-lŭ insuflă dușmanii neamului românescŭ. Au fostŭ casurĭ destule, când unii preoțĭ nenorocițĭ s'au opusŭ chiar intereselorŭ celorŭ mai vitale ale poporului lorŭ credinciosŭ, din vanitate, ambițiune deșértă sĕu poftă de câștigŭ.

Și pre când se zărescŭ aceste aparițiunĭ triste, autoritatea supremă bisericéscă nu întreprinde nimicŭ spre a esecuta hotărîrea sinodului, de a face pașii necesarĭ pentru a aplana în modŭ favorabilŭ controversa ivită între guvernŭ și archidiecesă în afacerea distribuirei ajutorului de statŭ.

Ministrulŭ de culte continuă a împărți denarii menițĭ pentru preoții lipsițĭ gr. or. în modulŭ și cu tactica ce-i convine, dându-i astfelŭ pe mâna prefecțilorŭ și a solgăbirĕilorŭ și nutrindŭ mereu de susŭ în josŭ foculŭ de nesubordinațiune în biserică.

Pe lângă acésta congresulŭ actualŭ va trebui sĕ aibă în vedere, că pe terenulŭ școlarŭ au ajunsŭ lucrurile așa departe, încâtŭ în multe comune învĕțătorii confesionalĭ incapabilĭ și culpabilĭ se rĕsvrătescŭ în contra autorității școlare, fiindŭ susținuțĭ în posturile lorŭ, cu călcarea legei și a autonomiei bisericei, de către organele guvernului. Pe aceștia nicĭ comunele, nicĭ sinódele parochiale și nicĭ consistoriulŭ nu-i mai póte delătura.

Este așadér amenințatŭ organismulŭ nostru școlarŭ de a fi copleșitŭ de anarchiă și totușĭ nicĭ unŭ pasŭ nu s'a făcutŭ pană acuma pentru apĕrarea dreptului și a vaḑei bisericescĭ, lovite în față.

Și câte n'arŭ merita sĕ le mai atingemŭ aicĭ!

Astfelŭ este și cestiunea capitală a pensionării învĕțătorilorŭ. Încă dela 1868 s'a făcutŭ unŭ proiectŭ pentru înființarea unui fondŭ generalŭ de pensiune, dér a rĕmasŭ nerealisatŭ. Mii de florinĭ pe totŭ anulŭ, ce se contribuescŭ de către bisericĭ pentru învĕțătorii clericĭ se perdŭ în saculŭ celŭ fără de fundŭ alŭ statului.

Mai departe trecêndŭ la afacerile fundaționale, congresulŭ va avé sĕ chibzuiéscă, cum stă cu

---

FOILETONULŬ „GAZETEI TRANSILVANIEI."

(4)

NIȚĂ DRAGĂ.

Schiță din vieța unui muncitorŭ.

Astăḑĭ ca nealtădată umbla mai lacomŭ după muncă, astăḑĭ ar fi vrutŭ sĕ muncéscă într'una, ca sĕ câștige multŭ, multŭ de totŭ, ca sĕ-i ajungă pe lungŭ timpŭ. Cu tóte acestea, nicĭ sĕ fi fostŭ vr'unŭ făcutŭ la mijlocŭ, nu venia nimenea sĕ'i dea de lucru, nu'lŭ chema nimenea și nime nu fluera după elŭ. Era de totŭ ne-astêmperatŭ și unŭ nĕcazŭ neobicĭnuitŭ îlŭ cuprinse, ar fi vrutŭ sĕ câștige și nu avea de unde.

Se duse la bolovanulŭ sĕu și se așeḑă pe elŭ. Era zăpăcitŭ de durerĭ și totușĭ se uita în drépta și în stânga, da de-i va aduce Dumneḑeu drăguțulŭ ceva înainte.

Nu se uita la tovarășii sĕi, nu se uita la pretinĭ, ci gândulŭ lui era îndreptatŭ asupra vr'unui câștigŭ, și nimicŭ nu-lŭ putea face sĕ se liniștéscă. Avea tutunŭ, dér nu'șĭ aprindea pipa, îi era grétă de ea, și când îi trecea prin minte, că póte aḑĭ va fi o ḑi nenorocită, și că nu va căpĕta nimicŭ, parcă'i fugea bóla din óse și totŭ mai sănĕtosŭ se făcea.

Intr'unŭ târḑiu se ridică de pe bolovanŭ, plecă în josŭ și mergêndŭ încetŭ, dădu și elŭ peste unŭ norocŭ.

Unŭ omŭ cumpĕrase unŭ ararŭ de lână și'lŭ chemă sĕ i'lŭ ducă până acasă. Era grea povară unŭ ararŭ de lână pentru truditele óse ale unui muncitorŭ de 57 de anĭ, era grea povară cu deosebire aḑĭ, că nu mâncase nimicŭ și era slăbitŭ de frigurĭ și de ferbințelĭ. Se tocmì cu cincĭ băncuțe, îșĭ deslegă funia, se așeḑă lângă ararŭ, scóse cârligulŭ din brâu, apucă saculŭ, și rostogolindu-lŭ de douĕ-trei orĭ, îlŭ puse 'n picióre; aruncă apoi funia pe după elŭ, se lipì cu spatele de ararŭ, se încrosniă, și încordându'șĭ tóte puterile, și mai ajutându-șĭ și cu cârligulŭ, cu chiu cu vai, începù a ridica ușurelŭ ararulŭ, așa că décă te-ai fi uitatŭ de departe, ți-s'ar fi părutŭ că veḑĭ unŭ turnŭ slăbitŭ la temeliă, care stă sĕ se dĕrîme... După casnă mare, în cele din urmă se ridică din ghenunchĭ oblu în picióre.

Sudorile îi curgeau pe față, ér ochii îi schinteiau de multa trudă, și córdele gâtului stau sĕ'i plesnéscă. Se cam clătina pe picióre și vederea îi era împiedecată de păinjinișulŭ ce i-se puse pe ochĭ din pricina bólei.

„Este bĕtŭ", ḑise atuncĭ unŭ trecĕtorŭ, ér Niță se uită la elŭ, și într'o clipă i-se despăinjinară ochii și oftândŭ din greu plecă domolŭ, căcĭ povara îi apăsa șalele lui trudite.

Cu multŭ nĕcazŭ ajunse lângă biserica négră, se apropià de lanțulŭ ce este lângă curtea bisericei și îșĭ proptì ararulŭ, ca sĕ odihnéscă. Obositŭ cum era rĕmase o bună bucată de vreme acolo, și fața lui palidă căpetă puțină roșétă, o roșétă însĕ nefiréscă, o roșață de omŭ bolnavŭ.

De-odată ararulŭ începù sĕ se mișce, se plecà spre biserică, căcĭ Niță nu'lŭ mai putea ținea. Era par'că adurmitŭ. Ararulŭ se prăvăli în partea bisericei, ér Niță rĕmase dincóce de lanțŭ, rĕmase ca spênḑuratŭ, și cum îlŭ trăgea ararulŭ în partea sa, lanțulŭ îi glodea spatele așa de tare, încâtŭ lacrimile nu și-le putù opri.

Elŭ nu plângea; îi era însĕ nĕcazŭ că l'a părăsitŭ puterea, se vedea slăbitŭ și când se cugeta, că nu va mai fi în stare sĕ muncéscă și că va fi vai și amarŭ de elŭ gândia, că mai bine sĕ móră.

Trecĕtorii se uitau la elŭ, îlŭ înfruntau, ḑicêndu'i felŭ de felŭ de vorbe, ḑicêndu'i că e beatŭ, deși într'adevĕrŭ nu putea fi vorba de așa ceva. Nimenea nu'ĭ da mână de ajutorŭ, până ce în urmă sosì stăpânulŭ ararului, îi dădu mâna sĕ se ridice, dér înzadarŭ, căcĭ Niță nu mai avea putere.

Vĕḑêndŭ stăpânulŭ, că ararulŭ e prea greu pentru acestŭ moșŭ, căcĭ unŭ hamalŭ e moșŭ la vĕrsta de 57 de anĭ, chemà pe altŭ hamalŭ mai tênĕrŭ, îi făcù rușine bĕtrânului, îi aruncà 15 creițarĭ și'lŭ lăsà acolo.

Niță sĕrmanulŭ rĕmase mâhnitŭ. Se uita la ararŭ cum îlŭ ducea tênĕrulŭ, se gândea la tinerețele lui, și la neputințele de acum; apoi strângîndu'șĭ încetinelŭ funia, o legà în formă de păpușe, o aruncà pe după gâtŭ și ḑise în sine:

„Puteam sĕ câștigŭ cincĭ băncuțe, dér nu mĕ mai ajută puterile.... Vréu sĕ muncescŭ, dér ce sĕ fac, décă nu vrea Dumneḑeu!... Tóte le avemŭ dela Domnulŭ și trebue sĕ-i mulțămimŭ lui pentru orĭ-ce ne-ar da."

După ce ḑise aceste cuvinte o luà încetinelŭ în susŭ, și mergêndŭ într'una, cu câtŭ venia mai aprópe de casă, cu atâtŭ ferbințelele și amețéla îlŭ luau mai multŭ.

Intrà în curte și nu vĕḑù pe nimenĭ, deși bă-

controlulŭ administrațiunei averilorŭ bisericescĭ în diferitele diecese, dela epitropia parochială până susŭ la cea metropolitană. S'a constatatŭ și până acuma, că în multe locurĭ s'au făcutŭ abusurĭ și s'au risipitŭ fondurĭ. În sinodulŭ archidiecesanŭ din anulŭ acesta s'au esmisŭ comisarĭ consistorialĭ, carĭ au constatatŭ administrărĭ rele, urmate din protecțiune și din neobservarea strictă a regulamentelorŭ.

Sistema vechiă, rea și nerațională în administrațiunea averilorŭ bisericescĭ și școlare esistă încă în multe locurĭ.

După ce congresulŭ va esamina tóte acestea, va trebuĭ apoi sĕ se ocupe și de stêrpirea rĕului dela isvorŭ și sĕ cerceteze, décă nu cumva totŭ rĕulŭ în biserică se trage dela modulŭ cum se facŭ *alegerile* representanțilorŭ în diferitele corporațiunĭ bisericescĭ, unŭ capitlu însemnatŭ cu care trebue sĕ ne ocupămŭ în deosebĭ.

In fine congresulŭ va avé sĕ judece și asupra spiritului ce domnesce și se manifestéză atâtŭ din partea fețelorŭ hierarchice, câtŭ și din partea corporațiunilorŭ și a poporului credinciosŭ în biserică.

Preoțimea este ea pĕtrunsă de spiritulŭ adevĕratŭ apostolicŭ întru împlinirea scopurilor religióse, morale, culturale și naționale ale bisericei?

Étă o întrebare, care trebue sĕ formeze unŭ obiectŭ principalŭ alŭ îngrijirilorŭ congresului, căcĭ ce ne folosesce statutulŭ orgaoicŭ. ce formele esterióre păstrate cu chinŭ cu vaiu, décă esența, spiritulŭ dătătorŭ de viéță lângezesce și decade?

Voiamŭ sĕ stêrșimŭ cu acestŭ articulŭ, dér se ivesce necesitatea de a mai face unŭ epilogŭ, căcĭ mai avemŭ pe inimă unele durerĭ, ce ne tormentéză, și datoria nóstră publicistică ne dictéză sĕ nu le retăcemŭ față cu representanții legalĭ și canonicĭ ai întregei provincie metropolitane, carĭ suntŭ întrunițĭ adĭ în Sibiiu pentru a aduce mângăere, încuragiare și ajutorŭ poporului credinciosŭ.

Pressa și schimbările în ministeriulŭ Taaffe.

„Prager Abendblatt“ scrie între altele:

Speranțele deșerte ale oposițiunei (centraliștii și dualiștii, că ministerulŭ Taaffe ar fi espusŭ unei sdruncinărĭ, sunt din temelie nimicite prin numirile cele nouĕ în cabinetŭ. Contele Taaffe a primitŭ unŭ nou semnŭ de încredere din partea corónei și așa póte și mai departe sĕ satisfacă problemei sale și sĕ nisuiéscă spre țelulŭ ce și-l'a pusŭ la începutŭ... E vorba de a da și maiorității de până acum tăriă, spre a o feri de clătinărĭ și sdruncinărĭ, și a strîmtora și a împinge îndĕrĕtŭ acele elemente, a cărorŭ atitudine nu se póte aduce în corcordanță cu esistența statului. Trebue sĕ ajungă la convingerea clară, că Austria aparține siesĭ și că 'șĭ realiséză pe basă conservativă tradițiunile trecutului sĕu, respectându-se necondiționatŭ drepturile și îndatoririle ce esistă... Era necesarŭ a convinge pe oposiția despre aceea, că viitorulŭ Austriei nu se póte încredința mânilorŭ lorŭ. Vechiulŭ principiu austriacŭ, că dreptatea este fundamentulŭ imperiului, va rĕmâné susținutŭ în tótă integritatea sa. In justiția ca și 'n administrațiune se va esercita și de aci înainte deopotrivă dreptatea față cu tóte naționalitățile și cu tóte partidele.

„Mährische Correspondenz“ publică unŭ articolŭ, cum se vede inspiratŭ de cercurile guvernamentale din Viena:

Contele Schönborn ca guvernatorŭ alŭ Moraviei și-a câștigatŭ simpatiile ambelorŭ naționalitățĭ din țéră. Elŭ nu'șĭ ascunde principiile sale. Intrândŭ în ministeriulŭ Taaffe și-a luatŭ asuprașĭ îndatorirea de a lucra amĕsuratŭ intențiunilorŭ ce caracteriséză sistemulŭ Taaffe.

„Pester Lloyd“ dice, că contele Taaffe a voitŭ sĕ transforme guvernulŭ sĕu într'unŭ guvernŭ cehicŭ-clericalŭ, dér nu e de admisŭ, că elŭ ar voi sĕ întemeeze unŭ sistemŭ, care *ar provoca pe Ungaria directŭ sĕ ia posiția de apĕrare, fiindŭ că strînge cu ușa esistența condițiunilorŭ dualismului.*

O spunemŭ acésta fără înferbêntare, fără pasiune, departe de orĭ-ce amenințare; constatămŭ numai simplu o necesitate, care chiar contrarŭ intențiunilorŭ bărbațilorŭ noștri de statŭ conducĕtorĭ 'șĭ-ar face cale și s'ar pune în practică în momentulŭ când în Austria s'ar aduce la viéță o transformare, care ignoréză spiritulŭ raportului de dreptŭ publicŭ și periclitéză pe lângă aceea prosperarea pacínică a Ungariei. Pactulŭ s'a încheiatŭ cu unŭ statŭ austriacŭ constituționalŭ *unitarŭ*, care prin legala representațiune a poporului póte aduce la espresiune voința statului unitarŭ, și nu cu teritorii de țéră și cu grupurĭ naționale, care forméză o sumă de contradicerĭ neîmpăcabile; și o altă presupunere a pactului a fostŭ, ca *în Austria sĕ nu domnéscă nicĭ unŭ sistemŭ, ale cărui efecte s'ar transplanta și pe teritoriulŭ nostru.*

Departe de noi orĭ-ce cugetŭ de a ne amesteca în afacerile interne austriace, și chiarŭ solidaritatea intereselorŭ culturale între noi și între popórele libere ale Austriei nu ne-arŭ puté induplеca sĕ eșimŭ din reserva nóstră observatóre, câtă vreme în faptă e vorba numai de afacerĭ austriace interne. Dér neevitabilŭ amŭ fi silițĭ sĕ luămŭ posiția de apĕrare, îndată ce condițiunile preliminare ale pactului de dreptŭ publicŭ devinŭ fără putere, și orĭ ne succede sĕ respingemŭ esperimentulŭ, orĭ ne retragemŭ la acea formă de dreptŭ publicŭ, care n'are nimicŭ comunŭ cu Austria, decâtŭ persóna monarhului.

Acelașŭ cursŭ de idei ilŭ variază și „Pesti Hirlap“, care mai pretinde a sci, că reacțiunea se concentréză și în camera magnațilorŭ, ca sĕ'ncerce unŭ asaltŭ asupra posițiunei lui Tisza.

Numai „Budapester Tagblatt“ e de părere, că contele Schönborn trebue sĕ se fi lĕpĕdatŭ de vederile sale anterióre, mai înainte de ce a intratŭ în ministerŭ.

Cestiunea romană.

Entusiasmulŭ Italienilorŭ pentru împĕratulŭ germanŭ Wilhelm ilŭ atribue pressa europénă în parte mare celorŭ petrecute în Vaticanŭ cu ocasiunea visitei ce împĕratulŭ Wilhelm a făcut'o Papei.

Se pare a se adeveri, că Papa în convorbirea confidențială cu împĕratulŭ a atinsŭ și cestiunea romană, dér împĕratulŭ s'a esprimatŭ mai întéiu căutândŭ sĕ ocolescă cestiunea, și apoi când Papa continuă a vorbi asupra acestei teme, împĕratulŭ observă, că după părerea sa *cestiunea e resolvată.*

„Italie“ istorisesce decursulŭ convorbirei astfelŭ: Papa se 'ncercă sĕ dovedescă independența papismului spre binele Germaniei și alŭ celorlalte națiuni acusă pe ministru-președinte italianŭ Crispi, că desfășură o activitate revoluționară.

„Kölnische Volkszeitung“ dice, că Papa a vorbitŭ mai multŭ cu contele Herbert Bismarck. Către împĕratulŭ a accentuatŭ necesitatea libertății bisericei și a papismului pentru societate și a făcutŭ alusiune la posițiunea sa critică.

„Neue fr. Presse“ dice, că împĕratulŭ Wilhelmŭ, când Papa a atinsŭ cestiunea romană, a întreruptŭ convorbirea esprimându'șĭ dorința sĕ'i recomande Papei pe fratele sĕu prințulŭ Enricŭ: dér contele Bismarck, care era mai puținŭ legatŭ de ceremoniă și etichetă decâtŭ împĕratulŭ, a spusŭ curatŭ Papei, că *Germania consideră cestiunea romană ca încheiată.* Din acéstă parte așadéră, papismulŭ nu mai are nimicŭ de speratŭ. Pentru politica germană, domnia lumĕscă a Papei a trecutŭ și nu se mai póte reînvia.

Din causa acésta, catolicii din Germania se pregătescŭ sĕ reînoiască luptă cu puterea statului. Inceputulŭ se face cu mișcarea electorală în Prusia. Archiepiscopulŭ din Colonia, Filipŭ Cremenz, a adresatŭ o circulară către alegĕtori cărora li-se recomandă sĕ alégă numai astfelŭ de deputațĭ, carĭ suntŭ hotărîțĭ sĕ asigure școlei caracterulŭ ei creștinescŭ.

SCIRILE DILEI.

Duminecă în 9 (21) Octomvre directorulŭ fóiei nóstre d-lŭ *Dr. Aureliu Mureșianu* îșĭ va serba cununia cu d-șóra *Elena I. B. Popovicĭ*, absolventă a scólei de pictură din Viena, în biserica Sf. Neculae din locŭ.

Redacțiunea esprimă Directorului sĕu și Domnișórei Popovicĭ din sincera inimă urărĭ de fericire.

***

Din *Teresianopolŭ* érășĭ se telegrafiază lui „Egyetertes“ despre unŭ scandalŭ ne mai pomenitŭ, întêmplatŭ în sala consiliului municipalŭ alŭ orașului. Din incidentulŭ desbaterei asupra rĕscumpărării dărei de consumŭ s'a iscatŭ între membrii consiliului o dispută înverșunată, în urma căreia a urmatŭ scandalulŭ, care a culminatŭ în aceea, că primarulŭ orășenescŭ pe o mare parte din representanții orășenescĭ i-a scosŭ cu poliștii afară din sală, ér unulŭ din membrii consiliului i-a făcutŭ porcĭ de

---

iatulŭ Nicolae era acolo, se juca cu nisce petricele.

Niță îșĭ desbrăcă șpențelulŭ, ilŭ puse căpătâi, se trânti josŭ și, după multe svêrcolirĭ, în cele din urmă adormi.

Nicolae băiatulŭ băgase tóte aceste de sémă, dér nu vorbi nimicŭ cu tată-sĕu. Elŭ rĕmase pe acasă și n'a mai eșitŭ la jocŭ ca altădată.

*

Séra așa pe la 9 sosi și leica Păuna, sosiră și fetele ei. Păuna când intră în curte clătină din capŭ dândŭ sĕ înțelégă, că adecă bărbatu-sĕu este beatŭ, se repedi în casă, îșĭ puse totŭ ce avea în mână într'unŭ parsechiu, și eși în curte. Se duse lângă bărbatu-sĕu furiósă, și țipă câtŭ îi eșia pe gură dicêndŭ: „Scólă nederule, scólă bețivule, arată-mĭ ce-ai câștigatŭ; cu ce o sĕ țiu eu casa, cu ce o sĕ-mĭ mărițŭ fetele, décă tu, ticĕlosule, beai totŭ ce capețĭ?

Niță se întórse încetinelŭ către nevastă-sa, căscă ochii la ea, clipi de douĕ orĭ din ochĭ, dér îi era silă sĕ vorbescă.

„E beatŭ mortŭ“, strigă leica Păuna uitându-se la fetele sale.

Băiatulŭ celŭ micŭ, Nicolae, începŭ sĕ plângă, elŭ par'că simția că i se face nedreptate bĕtrânului sĕu tată. Nu scia cum și de ce, dér destulŭ că'lŭ năpădi plânsulŭ așa de tare, că nu era chipŭ sĕ se oprescă.

Vĕduse elŭ cele ce s'au întêmplatŭ cu tată-sĕu, vĕduse că adĭ-diminéță venise lele-sa Trina și că disese că tată-sĕu e bolnavŭ, și elŭ credea, și par'că ilŭ durea inima când vedea, că mamă-sa ilŭ ocărasce.

Niță, când audi plânsetŭ, se ridică într'o mână, se uită la Nicolae, dér fața-i, galbenă, părea acum întunecată, și glasu-i stinsŭ te făcea sĕ credĭ că vorbesce dintr'o mare depărtare.

Chiva, fata cea mare, din cele douĕ pe carĭ le avea acasă, se apropiă de tată-sĕu și-lŭ întrebă ce are. Ea băgă de sémă, că tată-sĕu trebue sĕ fiă bolnavŭ.

„Ce ai taică?“ ilŭ întrebă fata, și era cuprinsă de durere, căcĭ orĭ câtŭ ținea ea la mamă-sa, și orĭ de câte-orĭ se făcuse vrajbă în casă, pe ea de astădată a cuprins'o nĕcazulŭ, că mamă-sa e atâtŭ de furiósă.

„Mĭ-e rĕu“, grăi în cele din urmă Niță și se întórse cu fața către butucŭ ca sĕ nu mai vadă nimicŭ.

Chiva se uita la mamă-sa, ér Păuna, furiósa nevastă a lui Niță, se mai rĕsti cu vorbe próste la bărbatu-sĕu, îșĭ trase apoi fetele de mânecă și le băgă în casă.

„Câtă inimă rea îmĭ face omulŭ ăsta!“ începŭ Păuna, și apoi după ce îșĭ vărsă puținŭ foculŭ dela inimă, chemă pe Nicolae înăuntru.

„Măi Nicolae“, întrebă mamă-sa, „a fostŭ mai beatŭ tată-tĕu când a venitŭ, ca acum?“

Nicolae începŭ sĕ plângă, ér mamă-sa se nĕcăji.

„De ce plângĭ prostule?“ grăi Păuna.

„Plângŭ că taica móre, că sémĕnă cu nenea Dumitru, și décă móre, cine îmĭ mai dă mie creițarĭ, că d-ta nu'mĭ dai nicĭ-odată“, dise Niculae și se opri de plânsŭ.

„Adĭ țĭ-a datŭ vr'unŭ creițarŭ?“

„Nu mĭ-a datŭ, maică!“

„Nu! apoi uite că'țĭ dau“, dise Păuna scoțêndŭ unŭ creițarŭ și i-lŭ puse în mână.

Băiatulŭ se uită la creițarŭ, rîse și începŭ sĕ vorbéscă. Taica când a venitŭ nicĭ nu m'a vĕdutŭ, numai șĭ-a aruncatŭ șpențĕlulŭ lângă buștênŭ și s'a trântitŭ josŭ, și trântitŭ a rĕmasŭ. Taica era galbinŭ la obrazŭ, dér galbinŭ ca lutulŭ. Eu nicĭ nu l'așŭ fi cunoscutŭ, décă n'ar fi fostŭ în hainele lui.

„E beatŭ,“ grăi Păuna și blăstĕma prin casă și era tótă în neastêmpĕrŭ.

Chiva, fata ei cea mare, ne mai putêndŭ sĕ rabde dise către maică-sa:

„Maică, bagă de sémă, că d-ta îțĭ facĭ pĕcate, căcĭ taica nu mirósă a rachiu, taica e bolnavŭ rĕu, sĕ scii că nu'i glumă cu dênsulŭ.“

Leica Păuna se înfuriă când o audi pe fie-sa cu astfelŭ de vorbe; ei i-ar fi plăcutŭ ca ea sĕ aibă dreptate, și ca lucrurile în casă sĕ mérgă așa cum vrea ea. Incepŭ nervósă sĕ se desbrace, și pe când cu furiă îșĭ descheia laibĕrulŭ, intră la ea o vecină, și-i spuse, că Niță bărbatu-sĕu a cădutŭ lângă biserica négră, și că trebue sĕ fie bolnavŭ, căcĭ tótă lumea ilŭ vedea câtŭ de rĕu trebue sĕ-i fie.

„Nópte bună!“ dise vecina, eși din casă și merse lângă Niță, care acum începuse a geme.

„Ce facĭ Niță?“ întrebă vecina.

„Mĭ-e greu.... mĕ arde ceva în peptŭ... mĕ dóre mijloculŭ... mĕ dorŭ tóte ósele!“ vorbi elŭ gemêndŭ.

„De ce nu mergĭ în casă, căcĭ tómna nu e bine sĕ dormĭ acolea, neînvĕlitŭ, poțĭ da în lingóre. Ce? orĭ nu te lasă leica Păuna?“

(Va urma.)

cânï atâtŭ pe primarulŭ, câtŭ şi pe întregŭ consiliulŭ orăşenescŭ.

***

Precum comunică foile din România, fostulŭ protopopŭ alŭ Sibiiului, d. *Simeonŭ Popescu*, e numitŭ profesorŭ la facultatea teologică din Bucurescï.

***

Unŭ lucru pré tristŭ descopere zelosulŭ preotŭ N. Butariu din Botescï, dice „Luminătorulŭ", anume că în *Halmagiu* chiar şi învĕţătorii românï confesionalï arŭ fi primitŭ a fi membri în comitetulŭ scólei comunale de statŭ. Scie autoritatea nóstră bisericéscă scolară respectivă ceva despre acésta?

***

Din Dunaföldvar, comitatulŭ *Tolna* (în Ungaria), se scrie, că în timpulŭ mai nou *siguranţa publică* a locuitorilorŭ *a devenitŭ fórte ameninţată*. Abstrăgêndŭ dela împrejurarea, că mai pe fiă-care di se întêmplă feliu de feliu de tâlhării, se pare că în timpulŭ din urmă cei mai marï hoţï s'au unitŭ la olaltă, constituindŭ o bandă deosebită, care a devenitŭ ameninţătóre şi pentru siguranţa personală. In una din nopţile trecute acéstă bandă de hoţï atacă într'o pădure pe 3 gendarmï, carï treceau pe acolo. Unulŭ din gendarmï a fostŭ împuşcatŭ, ér ceilalţï doi fugiră. Toţï gendarmii din părţile acelea se puseră în mişcare pentru urmărirea acestei bande de hoţï.

***

In comitatulŭ *Mureşŭ-Turda* s'au ivitŭ în luna lui Septemvre 9 incendiurï causândŭ o pagubă de 4177 fl., dintre carï numai 1098 fl. au fostŭ asiguraţï. Orfanï se află în acestŭ comitatŭ 8269. S'au încassatŭ în Septemvre 2619 fl. 61 cr. dare militară şi 73,019 fl. 20 cr. dare directă, rĕmânêndŭ restanţă 268,964 fl.

***

Foile unguresci au comunicatŭ, după „Ellenzek", următórele: In *Cluşiu* s'a împuşcatŭ deunădile ajutorulŭ de custode alŭ museului de acolo Bela Iknes. Acesta avé de mai multŭ timpŭ relaţiunï cu o damă multŭ numită, ceea ce-lŭ sili la marï cheltuelï; din causa acésta defraudă şi înstreină mai multe obiecte lui încredinţate. Ca sĕ scape de pedépsă s'a sinucisŭ. Din cercetarea făcută imediatŭ resultă, că lipsescŭ: unŭ acŭ de aurŭ (suta XV), unŭ paharŭ de aurŭ (care se presupune a fi fostŭ alŭ lui Michailŭ Apafy), o cheiă antică de aurŭ, două părechï de cercei, unŭ inelŭ de smaragdŭ (suta X) şi o bibliă împodobită cu rubinurï, tóte în valóre de 2000—2500 fl. Precum se anunţă acum, din Cluşiu, întrégă acéstă istoriă nu e adevĕrată. Reuniunea museului ardeleanŭ va intenta contra lui „Ellenzék" procesŭ de pressă.

***

„Românulŭ" află, că *guvernulŭ românŭ* va trimite unŭ ataşatŭ militarŭ pe lângă legaţiunea română din Londra, fiindŭ însărcinatŭ sĕ studieze organisarea marinei englese.

***

Adï a sositŭ la Galaţï unulŭ din acele vase marï de rĕsboiu, comandate pentru flotila română şi construite în Francia.

Congresulŭ naţionalŭ bisericescŭ din Sibiiu.

Şedinţa I-a 1/13 Octomvre.

După terminarea s. liturgii şi învocarea Duchului sântŭ, întrunindu-se deputaţii congresualï în biserica din cetate, la propunerea d-lui deputatŭ V. Babeşŭ, se esmite o comisiune de mai multï membri, care sĕ învite pe Escel. S. Domnul metropolitŭ şi pe S. L. archiereii la şedinţă. Intrândŭ Escel. Sa în biserică, asociatŭ de ambii domnï episcopï suffraganï, şi ocupândŭ Escel. Sa loculŭ presidialŭ, deschide şedinţa prin cuvêntarea ce am publicatŭ în numĕrulŭ trecutŭ.

Deschidêndu-se şedinţa, presidiulŭ pentru agendele biuroului designéză de notarï interiminalï pe deputaţii: Trifonŭ Miclea, Nicolau Ivanŭ şi Ignaţiu Papp din clerŭ; ér dintre mirenï pe deputaţii: Leontin Simonescu, Aurelŭ Suciu, George Feierŭ, Stefanŭ Velovanŭ, Mateiu Voileanŭ şi Dr. Remus Roşca.

Presentândŭ preşedintele actele electorale întrate dela eparchii şi lista deputaţilorŭ aleşï, provócă pe deputaţii presenţï, ca la apelulŭ nominalŭ sĕ-şï presinte credenţionalele la biurou. La apelulŭ nominalŭ îşï presentéză credenţionalele în persónă 48 deputaţï. Au fostŭ de faţă fără credenţionale 5 deputaţï. Prin presidiu resp. alţï deputaţï şi-au presentatŭ credenţionalele 21.

In înţelesulŭ regulamentului afacerilorŭ interne, se împartŭ actele electorale la trei secţiunï, avênd deputaţii din eparchia Aradului a verifica pe deputaţii din archidiecesă, ér deputaţii din archidiecesă pe deputaţii din eparchia Caransebeşului, şi în fine cei din eparchia Caransebeşului pe deputatii din eparchia Aradului.

Cu acestea şedinţa se închee, anunţându-se şedinţa proximă pe Duminecă la 12 óre a. m. şi punêndu-se la ordinea dilei raportele secţiunilorŭ.

Şedinţa II-a, 2/14 Octomvre.

La ordinea dilei se punŭ raportele secţiunilorŭ verificătóre.

Deputatulŭ Dr. I. Mihu, ca raportorul secţiunei deputaţilorŭ din archidiecesă, referéză asupra alegerilorŭ din eparchia Caransebeşului şi în numele secţiunei propune spre verificare alegerile urmatorilorŭ deputaţï:

a) din clerŭ: Alec. Ioanovicï, Trifonŭ Miclea, Paulŭ Miulescu, Filaretŭ Musta, Dr. George Popovicï, Ioanŭ Popovicï şi Michailŭ Popovicï.

b) mirenï: Dr. Emilŭ Babeşŭ, Ioan Bartolomeiu, Coriolanŭ Brediceanu, Atanasiu Cimponeriu, Ilie Curescu, Antoniu Mocsonyi, Dr. Ales. Mocsonyi, Simeonŭ Moldovanŭ, Iuliu Novacŭ, Ioanŭ Popoviciu, Constantinŭ Radulescu, Leontinŭ Simonescu, Martinŭ Ţapu, Petru Tisu şi Stefanŭ Velovanŭ; ér celelalte acte electorale se vorŭ preda comisiunei verificătóre.

Deputatulŭ I. Bartolomeiu, ca referentulŭ secţiunei deputaţilorŭ din eparchia Caransebeşului, propune spre verificare alegerile urmatorilorŭ deputaţï din eparchia Aradului:

a) din clerŭ: Vasiliu Beleşŭ, Petru Chirilescu, Georgiu Crăciunescu, Meletiu Dreghicï, Constantinŭ Gurbanŭ, Augustinŭ Hamzea, Vasiliu Mangra, Ignaţiu Papp şi Petru Suciu.

b) mirenï: Vincenţiu Babeşŭ, Ioanŭ Beleşiu, Ioanŭ P. Deseanŭ, George Dringău, Paulŭ Faşie, George Feierŭ, Dr. Iosifŭ Gall, Eugenŭ Mocsonyi, Davidŭ Nicóră, Ioanŭ Papp, Dr. George Popa, Dionisiu Poienarŭ, Paulŭ Rotariu, Emericŭ M. Stănescu, Aurelŭ Suciu şi Nicolae Zigre; ér celelalte acte electoralï dificultate se vorŭ preda comisiunei verificătóre.

Deputatulŭ P. Rotariu, ca referentulŭ secţiunei deputaţilorŭ din eparchia Aradului, raportândŭ asupra alegerilorŭ din archidiecesă, propune spre verificare alegerile urmatorilorŭ deputaţï:

a) din clerŭ: Zaharia Boiu, Simeon Monda, Ioanŭ Papiu, Avramŭ Pĕcurariu, Ioanŭ Petricŭ, Nicolae Popea, şi Dr. Ilarionŭ Puşcariu.

b) mirenï: Dr. Daniilŭ P. Barcianŭ, Ambrosiu Bêrsanŭ, Iosifŭ Stefanŭ, Ellă Măcelariu, Rubinŭ Patiţa, Ioanŭ cav. de Puşcariu, Petru Truţa şi Mateiu Voileanŭ; ér celelalte acte se vorŭ transpune comisiunei verificătóre.

Constatându-se, că peste totŭ suntŭ verificaţï 62 deputaţï, congresulŭ se dechiară capace a aduce concluse valide.

Pentru consultare asupra constituirei în modŭ definitivŭ a biuroului şi comisiunei verificătóre, se suspinde şedinţa pe 5 minute, — ér după deschiderea şedinţei, se proclamă de notarï: N. Ivanŭ, Dr. I. Mihu şi Dr. R. Roşca din archidiecesă; I. Papp, P. Faşie şi G. Feierŭ din eparchia Aradului; T. Miclea, I. Roşu şi P. Drăgălină din eparchia Caransebeşului. De notarŭ generalŭ se designeză Dr R. Roşca.

In comisiunea verificătóre totŭ prin aclamaţiune se alegŭ: G. Crăciunescu, Ioanŭ cav. de Puşcariu şi I. Bartolomeiu.

Uneltirï maghiare contra Sêrbilorŭ.

„Pesti Naplo" în Nr. 282 dela 12 Octomvre n. publică o scrisóre ce i s'a trimisŭ din comitatulŭ Baciu şi în care se vorbesce despre atitudinea Sêrbilorŭ.

Poporulŭ sêrbescŭ, dice scrisórea., nu e de locŭ atâtŭ de liniştitŭ cum ar puté sĕ apară din rapórtele fişpanilorŭ adresate guvernului. Comercianţilorŭ marï şi micï, învĕţătorilorŭ, toţï fără esceptiune ultra naţionalişţï, şi influinţei acestora asupra poporului e a se ascrie, că ideia de statŭ maghiarŭ între Sêrbï stă totŭ acolo, unde a statŭ acum 20 de anï, şi totŭ acolo va sta câtă vreme asupra scólelorŭ Sêrbilorŭ nu se va esercita o mai mare supraveghiare şi învĕţătorii nu se vorŭ aduce într'unŭ raportŭ încâtva dependentŭ. Dela păstorii superiorï bisericescï, carï asupra clerului inferiorŭ arŭ avé celŭ puţinŭ în privinţa disciplinară o influinţă decisivă, „Pesti Naplo" cere o direcţiune patriotică; învĕţătorii poporalï deasemenea sĕ fiă aduşï în privinţa disciplinară sub o mai mare influinţă a statului.

Sêrbii se împartŭ în următórele partide politice: în aderenţii „Zastavei", carï viséză despre o alipire la Serbia mare; conducĕtorulŭ lorŭ este Jaso Tomicï. Partida fóiei „Branik", constătătóre din elementele mai inteligente sub conducerea D-rului Polit, Vuceticï şi Mihailŭ Dimitrievicï, voesce sĕ aibă Serbia aci acasă şi nisuesce cu oportunitate icï-colo ca sĕ estindă drepturile de naţionalitate. Amêndouĕ partidele au comunŭ, că arŭ voi sĕ smulgă din mânile preoţimei superióre drepturile hierarhice. A treia partidă, a Sêrbilorŭ moderaţï, sufere de rĕulŭ, că constă numai din conducĕtorï şi nu are nicï o influinţă asupra poporului. Deşi adï Sêrbii nu facŭ marï greutăţï, ar fi totuşï cu cale — dice scrisórea lui „Pesti Naplo" — sĕ se ia mĕsurï faţă cu nesimţibilitatea lorŭ pentru ideia de statŭ maghiarŭ şi faţă cu separarea lorŭ socială. Sĕ nu se crédă, că tăcerea Sêrbilorŭ însemnéză o apropiare de Maghiarï; a conta pe sprijinulŭ lorŭ în momente fatale este o deşértă amăgire.

Cine nu vede de aci, după celăcomescŭ şoviniştii? Şi-apoi s'apropiă şi procesulŭ intentatŭ lui Tomicï, redactorulŭ „Zastavei", sub pretextŭ c'a agitatŭ contra naţiunei maghiare; cum n'ar agita şi ar unelti şoviniştii contra Sêrbilorŭ?

CONVOCARE.

Reuniunea învĕţătorilorŭ rom. gr. or. din districtulŭ XI Făgăraşŭ îşï va ţiné adunarea sa generală districtuală în dilele 23, 24 şi 25 Octomvre a. c. st. v. în opidulŭ Făgăraşŭ. La acésta suntŭ învitaţï toţï membrii, precum şi toţï binevoitorii acestei corporaţiunï.

Programulŭ obiectelorŭ de desbătutŭ e următorulŭ:

Şedinţa I, Dumineca 23 X a. m.

1. Asistarea in corpore la serviţiulŭ divinŭ. 2. Deschiderea şedinţei prin presidiu. 3. Apelulŭ nominalŭ.

Şedinţa a II-a, Dumineca 23/X p. m.

4. Alegerea comisiunilorŭ revĕdĕtóre şi de scontrare. 5. Raportulŭ presidialŭ despre activitatea desvoltată în decursulŭ anului administrativŭ 1887/8. 6. Raportulŭ cassarului şi alŭ bibliotecarului.

Şedinţa a III-a, Lunï 24/X a. m.

7. Tema impusă de Mar. Consistoriu Archidiecesanŭ: „Observatu-sa dela întroducerea Normativului şcolarŭ vre-o dispositiune a lui, la a cărei esecutare întêmpinămŭ greutăţï, carï nu se potŭ delătura, şi anumitŭ carï suntŭ dispositiunile de natura acésta? In casulŭ acesta ce modificărï arŭ fi sĕ se facă la o eventuală revisiune a acestui Normativŭ"? de membrulŭ I. Capĕtă.

Şedinţa a IV-a, Lunï 24/X p. m.

8. Constituirea reuniunei pe unŭ nou periodŭ de trei anï, conformŭ statutelorŭ.

Şedinţa a V, Marţï 25/X a. m.

9. Ernatulŭ stupilorŭ în coşniţe avitice, de membrulŭ Nicol. T. Popŭ.

Şedinţa a VI, Marţï 25/X p. m.

10. Eventuale propunerï. 11. Inchiderea.

Făgăraşŭ, din şedinţa comitetului centralŭ ţinută la 5 Augustŭ 1888 v.

Vincenţiu Grama, preşedintele reuniunei. *Nicolau Ludu*, secret I. al reuniunei.

SCIRÏ TELEGRAFICE.

Budapesta, 18 Octomvre. Adï s'a presentatŭ camerei proiectulŭ de bugetŭ pe anulŭ viitorŭ. Proiectulŭ încheiă cu unŭ *deficitŭ cam de peste şépte milióne*. Cele mai marï cheltuelï în plus suntŭ preliminate în bugetulŭ ministerului de honvedï, în urma înfiinţărei nouĕlorŭ cadre ale companiilorŭ.

Ioanŭ Götts,

primarŭ alŭ Braşovului în pensiune, cavalerŭ alŭ ordinului Francisc Iosifŭ, membru alŭ presbiteriului evangelicŭ-luteranŭ, proprietarŭ de tipografiă, fostŭ presidentŭ alŭ camerei comerciale şi industriale, presidentŭ alŭ societăţii industriale din locŭ, epitropŭ alŭ comunităţii bisericescï de confes. augsb.,

astădï la $4^1/_2$ óre diminéţa, după o lungă suferinţă, în alŭ 78-lea anŭ alŭ etăţii sale, şi-a terminatŭ viéţa sa plină de activitate.

Inmormêntarea scumpului decedatŭ va fi Vinerï în 19 Octomvre st. n. după prândŭ la 4 ore, din locuinţa sa „Têrgulŭ flosului nr. 25" în cimiteriulŭ evangelicŭ din locŭ.

Braşovŭ, 17 Octomvre 1888.

Adêncŭ întristata familiă.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 16 Octomvre st. n. 1888.

Bancnote românescï	Cump.	9.40	Vênd.	9.42
Argintŭ românescŭ .	„	9.35	„	9.40
Napoleon-d'orï . . .	„	9.62	„	9.64
Lire turcescï . . .	„	10.90	„	10.95
Imperialï	„	9.90	„	9.95
Galbinï	„	5.70	„	5·74
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescï . . .	„	128.—	„	129.—
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 17 Octomvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	100.65
Renta de hârtiă 5%	91.40
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	147.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	97.80
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	115.70
Bonurï rurale ungare	104.30
Bonurï cu clasa de sortare	104.30
Bonurï rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.40
Bonurï cu cl. de sortare	104.20
Bonurï rurale transilvane	104.30
Bonurï croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.50
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	123.25
Renta de hârtiă austriacă	81.75
Renta de argintŭ austriacă	82.30
Renta de aurŭ austriacă	109.90
Losurï din 1860	140.25
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	872.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar. .	306.25
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	311.50
Galbenï împĕrătescï	5.73
Napoleon-d'orï	$9.64^1/_2$
Mărcï 100 împ. germane	$59\ 52^1/_2$
Londra 10 Livres sterlinge	121.75

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria I. Gross, în libraria Nicolae Ciurcu şi Adolf Albrecht.

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de alŭ doilea învĕţătorŭ la scóla română gr. cat. din *Rebra mare,* în districtulŭ Năsĕudului, se escrie prin acésta unŭ nou concursŭ până la *28 Octomvre a. c. st. n.*

Emolumentele împreunate cu acestŭ postŭ suntŭ: salarŭ anualŭ de *200 fl. v. a.*

Suplicele, instruite cu documentele recerute prin lege, suntŭ a se adresa la senatulŭ scolasticŭ confesionalŭ gr. cat. românescŭ în Rebra-mare (p. u. Naszod).

Rebra-mare, 13 Octomvrie 1888.

Din şedinţa senatului scolarŭ gr. cat.

Onisimŭ Rotariu, preşedinte. 178,5—2 **Constantinŭ Suciu,** notarŭ.

Rugăm pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ.